

415

AD QVODLIBETARIAM.
QVÆSTIO MEDICA MATVTINIS DISPV TATIONIBVS
 DISCVTIENDA IN SCHOLIS MEDICORVM, DIE IOVIS XVII. MENSIS FEBRVARII,
 MAGISTRO GVILLELMO DE BAILLOV DOCTORE MEDICO MODERATORE PRUDENTISSIMO.

An Rheumatismus & Arthritis congeneres?

ROMO SINGVLARE SVMMI OPIFICIS, vt veri Archetypi, exemplar, praelato rationis, vt ducis optimæ munere, & quo recens in lucem editus a lacrymis vitam auspicans compensatur ceteris animantibus antecellit, licet hac firmioris sint valetudinis, & raro in homine ingenij felicitas & corporis firmitas sint coniuges. Ratione duce vt paronympho, ad morbos ferendos & dolores est paratus & accinctus, maximè si Arti medica (qua sapè præber iusti officium, sed malo vīta fortunā non prestat) vt optimæ parenti, & vita prædicti obsequatur. Hac Ars ut promus condus necessaria in tempore suppeditat, dat, substrahit, morbos aut domat, aut vincit. Denique in morbis hæc Ars vitram paginam facit. Quosam enim felicitas? Hac Ars sapè anceps est an morbos domitis renover, an vincat si possit. Eiusmodi est Arthritis fato dirus hostis cum inueterauit. Ars renouat domitos, vt veteres quartanas, vt noui morbi nouum fiat principium ad salutem argi. Sapè Arthritis demuleat, supprimat ad tempus, non opprimit ne succedat Apoplexia, gangrena, morbus farctus, vt fit. Et si miserum est sanitate morbo debere. Rheumatismus Arthritis, ementitur, licet furto quodam ob tettum serum percitus in totum corpus, maxime in articulos fasziat. Prudens sit medicus vt vnum ab altero distinguit, quia similitudines sepe falluntur. Incipientes morbos non quis dignoscit, vt nascentes herbas petitus botanicus vix internosci. Dolores articulorum in squaloribus sub canicula, lastritudinem *σχολήν*, phlegmonudem omnibus musculis laborantibus vix ab Arthritide & rheumatismo distingues. Et hic animi & praesentia & constantia ferendo dolori reluet. Quibus minor est animi consensu cum corpore, imo per *αράγωνα*, est quasi senectus, dolore non vincuntur, viros se præbent. Quibus animus corpori addictus, moliores dolore etiam exiguo franguntur. Sic corpus animum sequi debet, non animus corpus. Et si qui gravi valetudine est affectus & afflictus vix animum sequi potest. Pathemata animi humorem arthriticum aut supprimunt aut in partes morbo obnoxias exprimunt.

HEYMATISMVS dolore vago in omnes partes furtur & inuolat. Totus habitus calet, riget, ac si vniuersa arthritus foret. Habitus est depositarius, quia imbecillus: sic fortiores & diiores oneratis in imbecilliores exonerant. Virtus expulxit ichore irritata exonerat, quod fit in cacoehymis, cacheoticis, in fodiis colotibus, siue aflu labores immo derati praecesserint. In Rheumatismo genua maximè affliguntur. Quod in homine magni est momenti, & quia genibus & gritis corporis est quasi vītum & caducus, & mira est. *ἀνθετία*, istius partis in nervis & membranis. Imo in genibus est aliquid admirabile. Suplices genua oculantur humili contactu, & deofculandis supplicium genua submittuntur. Idque quia in genibus, vt in corde est quædam vitalitas: nam in vītrio que genu commissura est gemina buccarum vt vesicularum inanitas, qua perfossa, cœu ingulo, spiritus effluit. Ideo genua summa cura tueri oportet, ne facile resoluantur meo scelotibes compage resoluta. In Rheumatismo id est faustum quod semel aut bis affligat, si cautio adhibetur. Nondum enim in articulis contracta est labes & imbecillities reducis morbi, si te postlimini jure, causa. Non id boni omnis habet Arthritis contumax & rebellis morbus.

REO Arthritis est præfractior, vt dubites an mitior mater, antistitor nouerca. Arthriticorum longior vita vulgo dicitur, sed malo omni & saua mercede. Si adest, mille tædia, si absit & supprimitur morborum prædictorum illias adest. Tumor est dolorificus & sapè cum inflammatione articuli. Praefat adest tumore exclusa non inclusa in interno articulo materia. Nam eō dolor maior est quo magis est in angusto. Alias visera accusantur, alias caput, quod plerique fontem mali putant, at diciuntur. Considerat pars laborans, humor, periodus, partium mittentiū robatur. Dignitas, & principatus, & situs parti superior caput a morbis vindicare debet. Sapè praus humor & ichor malus author nec in capite, nec a capite. Totum corpus circulo simile est, in quo nec principium, nec finis, præcipua causa Sympathie, protopathie, aut per simpli- cem confusum generis sine materia, aut cum materia: hinc origo malorum nescitur. In arthritide si redux & periodica, vere maximè, & autumnum nam quædam animalia in solitatis podagra labore obseruavit antiquitas) & de nocte Empyricorum more in gauefer, neruorum & articulorum quedam imbecillitas cernitur, que per fearthriton non excitat, pars aliquipn perpetuò laboraret, sed suscipiendo causa est huius contracto. In articulo imbecillo & morbo etiam suum alimentum corrumpit, vt in cachexia, & proprio parti morbo arthriticis causa est. Est enim *σάρξ Αρθρίτις*. Alias morbus longus, alias acutus. Si caro & neruus coafficitur, acutus. Si nerui & membrana per se inflammatur metus convulsioneis. Si tendines, ligamenta membranae laborant longior morbus & septuagenarius dies criticus, quia hæc ægræ humorem admittunt, difficile dimittunt quia humor mucosus, & neruorum partium morbi sunt sapè recidiui.

RHEUMATISMVS & Arthritis ut quadam forte sunt affines causa, organis, & symptomatis, paris curationis sunt participes. In arthritide pertinaci non solus humor spectatur, sed articuli vītum aut hæreditarium, aut praus vītus lege, aut venere nimia contracutum: non idem de Rheumatismo, nam solum peregrinatur. In vītroque affectu phlebotomia est *ἀπόλυτη*. Cerebri clysteres præmissi. Medicamenta calidiora nocent, irritant humorem in partes inferiores. Pilula initio non tutæ licet arthriticatum nomen sibi falso arrogent, non tam vītu, fertiente humore, quam abusu. Non placet ad curandam arthritidem antidotus *diæta μητρώος*, ex aristochiagentiana, mirthia, pollicitis quidem diues, sed effectu sterili. Sudorifica sub fumam valent, & diuertit media cræna ne fanguinem liqueat, & aperte vīs in artus repellat. De capite convouerteria est: falso in omnian arthritide acculari, & omnia cephalica calida, odorata, errhina, emplastrata graui cerebri damno præscribitur, cum cerebrum sit *μεταβόλη* frigid & glutinosi, qua temperie nisi feruerit homo faciliter sureret & delitaret. Hepati, heni potius est confundendum quam capiti. Et hic solent Medici requiritur. Color faciei sapè est index & iudex pro origine mali. Cataplasmata cum mucinibus nocent. Nerui, tendines, glutinis habent aliiquid, id contumaciam redditur frigido & glutinoso admoto. Hinc nodolo arthritus. Hinc morbus reuictus impedito difflatu: fortis blandi valent adhibita chamaepia. Vinum fœtum amicū, potu hostis. Lacriminum prærogatum quid habet: nascentibus & senectibus lac parens. Balnea egliida valent. Cataplasmata potius cum hydromelite quam cum laetè quod obstruit: Cassia admota. Oleum de Catellis. Cataplasmata cu farris & decocto omazorum. Balsamum Perusinum sub finem. Oleum ex torpedine. Vīsus veneris rarus & moderatus, & salubrior tempore pluvio, & in aurota: hirudinum admotio non inutilis aquæ naturales fructu non carent. Cauteria profunt. Quia in Arthritide malo sapè vincitur, aut eluditur, hæc remedia perfectam sanitatem non pollicentur, sed vitam homini à Deo precario datam minus afflictam reddunt, & dolore modificate paulo incundirem.

Ergo Rheumatismus & Arthritis congeneres.

Asserebat LVTETIA NICOLAVS HENAVLT Cadusianus Lingonensis anno salutis 1610.

DOMINI DOCTORES DISPV TATVRI

M. Andreas Duchemin.
M. Stephanus dela Font.
M. Georgius Arbaud.

M. Carolus Bounard.
M. Claudius Charles Prof. Reg.
M. Quirinus Vignon.

M. Joannes Renodeus Med. Reg.
M. Petrus Pijard.
M. Nicolau Iabot.